

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Presbytero. 259.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

lætitia causam tibi allaturus est. Siquidem pro certaminum huius vitæ ratione, virtutis quoque coronæ necuntur.

Theodosio Presbytero. 259.

Apud homines par culpa esse videtur, iis, à quibus beneficium acceperis vicem non rependere, & hostes minimè vlcisci. At apud diuinam philosophiam illud quidem obtinet vt benè de nobis meritis remuneremur: at non item illud, vt iniurios vlciscamur: verùm omnino quidè patientiam adhibeamus: si autem fieri possit, eos etiam beneficiis prosequamur.

Theoni Episcopo. 260.

Quemadmodum fortis & humanus rex legibus cum armis coniunctis omne contumeliæ ac petulantia studium profligat, eos nimirum qui legum auditioni morigeros se præbent, citra pœnam ad officium reuocans, eos autem, qui præfacto & contumaci animo sunt, vi atque armis coercens: eodem modo pius ac mansuetus sacerdos legibus metum adiungens, atque imperium lenitate condicens, omne improbitatis studium, quantum quidem in ipso fitum est, fugat: eos nempe subditorum, qui sermonibus cedunt, sermonum ope atque adiuuamento curans, eos autem, qui pernicaces, & immorigeri sunt, legitimis animaduersionibus edo, vclut porrecta manu, ducens, vt posthac minime peccent.

Zosimo Presbytero. 261.

Et si nec homines erubescis, nec famæ atque existimationis rationem vllam habes: at eam tamen, quæ huiusmodi flagitia diuinitus consequitur, pœnam fac pertimescas. Quâquam enim ea in præsens motatur atque conuiescit (ad pœnitentiam scilicet inuitans) tamen aliquando post, eos, quos ne tanta quidem benignitas vllò pudore commouerit, acerbius persequetur. Ac multi ne in hac quidem vita inuictam illam manum effugerunt, verùm eiusmo-

δομδίας παρξείως γνήσεται, ἀναλάγως γάρ τοῖς ἐν ταῦτα ἀγῶσι, καὶ οἱ τῆς ἀρετῆς πλεονίαι τεφανοί.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. σθ.

Παρά μὲν ἀνθρώποις ἴσον εἶναι δοκεῖ τὸ εὐεργετᾶς μὴ ἀμείβεσθαι, καὶ ἐχθρῶς μὴ ἀμύνασθαι· παρὰ δὲ τῆς θεῆς φιλοσοφίας τὸ μὲν ἀμείβεσθαι τῶς εὐεργετᾶς κρατεῖ· τὸ δὲ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρῶς ἔχει, ἀλλὰ παντὶ μὲν πρόσωπῳ τὸ ἀεξίχαλεῖν, εἰ δ' οἶόν τε καὶ εὐεργετεῖν.

Θέωνι ἐπισκόπῳ. σζ.

Ὡς περ ἀνδρείος καὶ φιλόανθρωπος βασιλεὺς τοῖς νόμοις τὰ ὅπλα μύξας, πᾶσαν ὑβρείως μελέτην τρέπτει· τὸ μὲν τῆς ἀκρόσεως τῆς νόμων κειθόμηνος, διχα κολάσεως ἔπιτρεφαν· τὸ δ' ἀνήκον, τῆς δὲ τῆς ὀπλων ἀνάγκης τῶν δαγῶν· οὐτὸ καὶ εὐαγῆς καὶ ἔπιεικῆς ἱερῶς τοῖς θεομοῖς τὸ φόβον μύξας, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιείκειας κερύσας, πᾶσαν κερύξας μελέτην τὸν ἄνθρωπον εἰς αὐτὸν τρέπτει τῆς ὑπὸ κῶν· τὸ μὲν λόγους εἰκοί, λόγους θεραπείας· τὸ δ' ἀνήκον τῶ δὲ τῆς θεομῆς σὺ φρονισμῶ· εἰς τὸ μικρὸν ἀμαρτάνων χυμεγῶν.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. σζα.

Εἰ καὶ τὸς ἀνθρώπους οὐκ ἐρυθρίαις, οὐδὲ ὑπολήψεις ἀντιποιῶν, καὶ τὸ παρὰ τῆς θεῆς τοῖς τοῖς τοῖς πολήμασιν ἐπομῆν· φοβήθητι δίκη· εἰ γὰρ καὶ αὐτίκα δι' μάλα μακροθυμεῖ, εἰς μετάνοιαν χαλοῦσα· ἀλλὰ μικρὸν ὑπερογ, πικρότερον μετελεύσεται· τῆς μὲν δὲ τῆς ποσά τῶν φιλανθρωπίας εἰδὲ ἀδέντας, πολλοὶ μὲν αὐτὸ καὶ ταῦτα τῶ ἀπῆπτον οὐ δὲ πειφύγασιν χαίρα, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς τῶν χετὲ λήθησας

συμ-